

opusdei.org

Prelatovo pismo (studen 2014.)

Središte pisma ovog mjeseca je svetkovina Krista Kralja, a Kristova pobjeda je u našim dušama kada smo poslušni djelovanju Duha Svetoga.

5.11.2014.

Predragi, neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Možda se ponavljam, ali to činim namjerno: koliko moramo zahvaljivati Bogu u sve dane za mnoga dobra koja nam pruža; i

dobro znam da bi naš Otac, dok vidi kako nas Nebo blagoslivlja, često pisao i govorio: ***semper in laetitia!***

Prošlih tjedana, nakon 27. rujna, vidjeli smo mnoge milosti koje smo od Boga dobili po zagovoru blaženog Álvara. Još jednom vidimo da svetost opet svijetli kada je Crkva prizna u jednom od svojih sinova. Ponekad je ne zapažamo, jer smo rastreseni i ne vidimo tu Božju pomoć. Kćeri i sinovi moji, uvjerimo se da nam vjera pomaže čvrsto hodati posred uspona i padova u povijesti: božanska Providnost sve upravlja prema punini Božjega Kraljevstva koje je Isus Krist ustanovio na zemlji.

Na nama kršćanima je dužnost da pridonesemo plodove otkupljenja, koje je Isus Krist ostvario svojim životom, smrću, uskrsnućem i uzlaskom na nebo. Tako Ga molimo po zagovoru don Álvara kada molimo Boga da uzmognemo

pretvoriti sve trenutke i prilike svoga
života da tebe ljubim i služim
Kraljevstvu Isusa Krista .

Širenje Kristova kraljevstva po svim
krajevima zemlje, među ljudima koji
sada žive i koji će godinama dolaziti,
divan je zadatak – autentična
božanska i ljudska pustolovina – koji
je Gospodin povjerio svim kršćanima
kada je naredio Apostolima: *idite po
svem svijetu i propovijedajte
Evandjelje svim ljudima* [1]. To nam je
tolikim pedagoškim inzistiranjem
sveti Josemaría dao na razmišljanje!
Kako bi ta težnja postala stvarnost,
gajimo želju da svakodnevno
uvećavamo apostolsku vibraciju, da
molimo Gospodina da pošalje svoga
Duha svim ljudima, odstranjujući
barijere koje mi možemo postaviti
njegovom djelovanju u svojoj duši.

Ta težnja ne smije ostati kao u nekoj
fantastici; moramo na vrlo osoban
način usvojiti riječi ***želimo da Krist***

vladakoje su bile žive u srcu našega Oca od početka Opusa Dei i koje nam je ponavljao don Álvaro. Od kada je upoznao Djelo sve dublje je ulazio u bogatstva unutarnjega života svetoga Josemaríje i na taj način je kušao i ljubio ove strelovite molitve našega Utemeljitelja: *Regnáre Christum vólumus! Deo omnis glória! Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam!* Te jasne i zahtjevne koordinate za djelovanje jačale su u blaženom Álaru potrebu da dopusti da Krist vlada u njegovom srcu, dajući Bogu svu slavu, sasvim sjedinjen s Crkvom i Papom pomoću zagovora Presvete Djevice i prateći cijelo čovječanstvo.

To su misli koje su vrlo prikladne u ovom mjesecu kada se pripremamo na svetkovinu Krista Kralja. Naš Otac nas svakoga pojedinca pita: ***Gdje je Kralj? Gdje je Krist, kojeg Duh Sveti nastoji oblikovati u našoj duši. Nemožese nalaziti u oholosti, koja nas dijeli od Boga, nitu***

***neljubaznosti, koja nasizolira.
Tamo se Krist ne može nalaziti;
tamo čovjek ostaje sam***[2]. Bog želi
vladati prije svega u našim mislima,
riječima i djelima. Naš Otac nastavlja:
***Ali što bismo odgovorili da nas
upita: Dopuštaš li ti da ja
kraljujem u tebi? Ja bih Mu
odgovorio da mi je zato potrebno
obilje njegove milosti. Jedino će se
tako sve promijeniti u jedan
hozana, poklik radosti Kristu
mome Kralju***[3].

Kada molimo Očenaš, tražimo
dolazak kraljevstva Božjega: *advéniat
regnum tuum* [4]. Iako znamo da je
već prisutno u svijetu – *regnum Dei
intra vos est* [5], kraljevstvo Božje je
među vama – mora se ono još
pokazati u svojoj punini. Po
Gospodinovim riječima to kraljevstvo
djeluje kao sjeme koje raste tiho na
polju, iako se uz pšenicu pojavljuje
također i korov koji sije neprijatelj; i
to je kvasac koji pretvara brašno u

ukusan kruh. Tim riječima Isus Krist objašnjava obilježja kraljevstva Božjega za svako povijesno vrijeme, također i naše. A pošto njegovo kraljevstvo nije od ovoga svijeta [6], ne pokazuje se bučno i upadljivo, iako je prisutno na zemlji i raste i dalje dok se u slavi ne pojavi na kraju vremena.

„Djelo Kristovo uvijek je tiho; nije spektakularno. Upravo u poniznosti života Crkve i u svakodnevnom življenju Evanđelja raste veliko stablo istinskoga života. Tim poniznim počecima Gospodin nas potiče da također i u poniznosti Crkve danas i u siromaštvu svoga kršćanskoga života uzmognemo vidjeti njegovu prisutnost i tako imati hrabrosti da Mu izađemo ususret i na zemlji učinimo prisutnom njegovu ljubav koja je snaga mira i istinskoga života“ [7]. Iako u povijesti ne nedostaje događaja koji kao da sugeriraju nešto suprotno, to

nebesko dopuštanje je način kako Bog postupa, jer želi ostvariti svoju spasenjsku odredbu „poštujući našu slobodu, jer ljubav se po svojoj prirodi ne može nametnuti. Zato je Crkva u Kristu prostor prihvaćanja i posredovanja ljubavi Božje. Tako se jasno vidi kako svetost i misionarski karakter Crkve sačinjavaju dva lica iste medalje: samo ukoliko je sveta, znači, ukoliko je puna božanske ljubavi, Crkva može ispuniti svoje poslanje: i upravo u funkciji tog zadatka Bog ju je izabrao i posvetio kao svoje osobno vlasništvo“ [8].

Isus Krist je Kralj univerzuma po svojem utjelovljenju i trijumfu na Križu [9]. Predslovlje svetkovine pokazuje nam neka obilježja tog kraljevstva: *kraljevstvo istine i života, kraljevstvo svetosti i milosti, kraljevstvo pravednosti, ljubavi i mira* [10]. U tim riječima otkrivamo različite manifestacije Kristova trijumfa kada su duše poučljive

djelovanju Duha Svetoga; izrazi koji će nam pomoći da se pripremimo za taj veliki blagdan na kojem ćemo obnoviti posvetu Opusa Dei Presvetom i milosrdnom Srcu Isusovu.

Kraljevstvo istine i života. Tako je to pokazao Isus Pilatu: *Ja sam Kralj. Za to sam rođen i za to sam došao na svijet kako bih dao svjedočanstvo istine; sve što je istina sluša moj glas* [11]. Rimski prokurator nije htio slušati te Isusove riječi. *Quid est veritas?* [12] Što je istina? – odgovorio je ravnodušno okrećući leđa Učitelju. Danas se to događa na mnogim mjestima. Ne nedostaje ljudi koju nažalost odbacuju Istinu; ne dopuštaju da je samo Isus *Put, istina i Život* [13]. I ostaju u tami grijeha.

Popravimo najgore zlo koje se može dogoditi čovjeku: voljno zatvaranje protiv Istine i Života koji je Krist, jer srce otvrdne u zlu i brani djelovanje

ljekovite milosti Tješiteljeve. Papa sveti Ivan Pavao II. pisao je da djelovanje Duha Svetoga „naide u čovjeku koji se nalazi u tom stanju na unutarnji otpor, kao na nepropusnost savjesti, stanje duha za koje bi se moglo reći da je izgrađeno na slobodnom odabiru (...). U naše vrijeme tom stanju razuma i srca odgovara možda *gubitak osjećaja za grijeh* (...), popraćen „gubitkom osjećaja Boga““ [14].

U isto vrijeme vidimo da je moć Božja beskrajno veća od tiranije grijeha. Ne dozvolimo ni jednu pukotinu osobnoga obeshrabrenja kada oko sebe vidimo toliko zaborava na Boga i preziranja njegovih zapovijedi. Molimo Presveto Trojstvo da nas ne zatekne ta praznina: utječimo se više moći Duha Svetoga kako bismo razotkrili grijeh i širili skrušenost srca. On će *pokazati svijetu što je grijeh, što li pravednost, a što osuda* [15]. Po vjeri

smo uvjereni da *Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu* [16]. I tako sveti Ivan Pavao II. kaže: „uvjerenje o onome što je grijeh i pravednost ima za cilj spasenje svijeta i spasenje ljudi“ [17].

Sveti Josemaría pokazao nam je prikladan put za suradnju uspostavljanja Kristova kraljevstva, usprkos preprekama: ***svi znate da ima poteškoća u životu svijeta i Crkve. Da te poteškoće traže od svih nas da se ponašate bolje i da budete vjerniji. Da u ovim trenucima nevjerstva Gospodin očekuje od svakoga od nas odanost i ljubav. Da moramo biti vedri, da će se sve uzburkane vode smiriti, potoci će se povući i bit će pitke vode. I da će se ta brda, koja kao da nas okružuju i ne daju nam da vidimo horizont, pognuti dolje: montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini (Ps 97, 5), kaže Sveto***

pismo; brda, kao da bi bila od voska, razbit će se pred Božjom voljom. Jer volja Božja je od ljubavi i milosrđa. Misericórdia Dómini plena est terra (Ps 33, 5), zemlja je puna milosrđa Božjega. Gospodin svakoga od nas mnogo ljubi, ali više će nas voljeti ako ljubimo njegovu Crkvu koja je naša Majka i koja je potlačena[18].

Kraljevstvo svetosti i milosti : to je drugo obilježje kraljevstva Božjega, posljedica pripadanja Kristu, Životu i Istini. Po djelovanju Duha Svetoga, na Krštenju kršćanin postaje dijete Božje, a u ostalim sakramentima – posebno u Euharistiji – poistovjećuje se sve više s Isusom Kristom, dok uzmogne ponavljati kao i sveti Pavao: Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene[19]. To poistovjećenje dopušta posebnosti svakoga pojedinca:

Trebate biti tako različiti kao što su različiti sveci na nebu, jer svaki pojedinici ima svoja osobna i posebna obilježja. – A, također, tako podjednak i jedan drugomu kao sveci, koji ne bi bili sveci da se svaki od njih nije poistovjetio s Kristom[20].

Današnji blagdan, svetkovina Svih Svetih, pokazuje nam divno jedinstvo i različitost koja je svojstvena kršćanskom životu. Beatifikacija don Álvara i Pavla VI., prije nekoliko dana, također pokazuju divnu božansku akciju koja posvećuje svoju djecu, za slavu Božju i za dobro Crkve. Stoga, **radost Evanđelja ništa nam i nitko neće moći oduzeti (usp. Iv 16, 22). Zla našega svijeta –i zla Crkve – ne bi smjela biti izlikom za umanjivanje naše zauzetosti i našega žara. Promatrajmo ih kao izazove koji nam pomažu rasti. Osim toga, očima vjere možemo vidjeti svjetlo**

koje Duh Sveti uvijek širi usred tame (...). Naša je vjera suočena s izazovom da prepozna vino nastalo iz vode i otkrije žito koje raste usred kukolja. Pedeset godina nakon Drugog vatikanskog koncila, premda ispunjeni bolju zbog bijeda našega vremena i daleko od toga da se predajemo naivnom optimizmu, svjesni smo činjenice da veća realističnost ne mora značiti manje povjerenje u Duha i manju velikodušnost [21].

Ta sigurnost vjere osvjetljava tame koje ponekad kao da prekrivaju čovječanstvo. Bog može više! On u svojoj beskrajnoj mudrosti i svemoći ima mogućnost da iz zla izvuče dobro; stoga vjera čini korijen nadnaravnog optimizma, koji je vrlo važan i uvijek mora pokretati kršćanina. Duh Sveti je zaista *Tješitelj*, naš branitelj kao što to izražava ta riječ.

Kada se kraljevstvo Božje nastani u dubini duše, ostvaruje se ono što govori predslovlje Mise Krista Kralja: po osobnom apostolatu pokazuje se kao *kraljevstvo pravednosti, ljubavi i mira*. Iz kršćanskoga srca izvire tada pravednost i milosrđe koje prelazi na druge ljude dok ne prožmu ljudske strukture; a djeca Božja – koja poznaju taj dar – postaju ***sijači mira i radosti***, kao što je rekao naš Utemeljitelj.

Sutra slavimo spomen preminulih vjernika. Budimo velikodušni u prikazanju zadušnica – na prvom mjestu je sveta Misa – za duše u Čistilištu, posebno za najpotrebitije. Drago mi je misliti na to kako je naš Otac ljubio i obraćao se svima koji su prešli zemaljski put: svojim kćerima i svojim sinovima, svojim roditeljima i sestrama, a istim žarom našima, svim dušama u Čistilištu, kao svojim ***dobrim prijateljicama***. Osjećalo se njegovo uvjerenje da *vita mutatur*,

non tóllitur [22]: život se mijenja, a ne oduzima ako smo slijedili Gospodina.

S radošću vam kažem da ću 3. ovog mjeseca putovati u Moskvu: pratite me od sada svojom molitvom na tom putu. A us subotu, 8. studenog, podijelit ću đakonsko ređenje 32 vaše braće; molimo za njih, neka budu sveti, kao i za sve službenike Crkve, od pape do zadnjeg posvećenog, uz veliku ljubav prema svakom. Na dan 28. studenog, godišnjicu uspostavljanja Djela kao Osobna prelatura, zahvalimo posebno Presvetom Trojstvu za konačan pravni oblik Opusa Dei: taj *djelić Crkve* koji sačinjavaju svećenici i laici, i koji toliko olakšava naše služenje cijeloj Crkvi i dušama.

Nastavite moliti za plodove zadnje izvanredne Sinode Biskupa i za sve moje ostale nakane.

Sa svom ljubavlju vas blagoslivlja

vaš Otac

+ Javier

Rim, 1. studenoga 2014.

.....

[1] *Mk* 16, 15.

[2] *Susret s Kristom*, br. 31.

[3] *Isto*, br. 181.

[4] *Mt* 6, 10.

[5] *Lk* 17, 21.

[6] Usp. *Iv* 18, 36.

[7] Benedikt XVI., homilija, 15.6.2008.

[8] *Isto*.

[9] Usp. Pio XI., Litt. enc. *Quas primas*, 11.12.1925.

[10] Rimski misal, svetkovina Krista Kralja, *Predslovlje*.

[11] *Iv* 18, 37.

[12] *Isto*, 38.

[13] *Iv* 14, 6.

[14] Sveti Ivan Pavao II., Litt. enc. *Dominum et vivificantem*, 18.5.1986., br. 47.

[15] *Iv* 16, 8.

[16] *Iv* 3, 17.

[17] Sveti Ivan Pavao II., Litt. enc. *Dominum et vivificantem*, 18.5.1986., br. 27.

[18] Sveti Josemaría, bilješke s obiteljskog skupa, 11.11.1972.

[19] *Gal* 2, 20.

[20] Sveti Josemaría, *Put*, br. 947.

[21] papa Franjo, Exhort. apost.
Evangelii gaudium, 24.11.2013., br.
84.

[22] Rimski misal, Predslovlje I. Mise
za pokojne.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prelatovo-pismo-
studenti-2014/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-studenti-2014/) (22.02.2026.)